

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3894/2021
15.09.2021. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Драгане Маринковић, Гордане Комненић, Татјане Матковић Стефановић и Татјане Миљуш, чланова већа, у парници тужилаца АА и ББ, обоје из ..., чији је заједнички пуномоћник Немања Ковачевић, адвокат из ..., против туженог Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање, Београд, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду Гж 7601/19 од 04.02.2021. године, у седници одржаној 15.09.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду Гж 7601/19 од 04.02.2021. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужилаца изјављена против пресуде Вишег суда у Београду Гж 7601/19 од 04.02.2021. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 16090/18 од 14.03.2019. године, ставом првим изреке одбијен је тужбени захтев којим је тужилац тражио да се обавезе тужени да тужиоцу због мање исплаћених пензија у периоду од септембра 2016. године до августа 2018. године исплати укупно 3.668,26 динара у појединачним месечним износима са законском затезном каматом, ближе одређено у овом ставу изреке. Ставом другим изреке одбијен је тужбени захтев којим је тужилац тражио да се обавезе тужени да тужили због мање исплаћених пензија у периоду од септембра 2015. године до августа 2018. године исплати укупно 5.439,76 динара у појединачним месечним износима са законском затезном каматом, ближе одређено у овом ставу изреке. Ставом трећим изреке одбијен је захтев тужилаца за накнаду трошкова парничног поступка са законском затезном каматом. Ставом четвртим изреке одлучено је да се тужиоци ослобађају плаћања судске таксе.

Пресудом Вишег суда у Београду Гж 7601/19 од 04.02.2021. године, ставом првим изреке одбијена је жалба тужилаца и потврђена је првостепена пресуда у ставовима првом, другом и трећем изреке. Ставом другим изреке одбијен је захтев тужилаца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужиоци су благовремено изјавили ревизију, због погрешне примене материјалног права, с тим што су предложили да се ревизија сматра изузетно дозвољеном (члан 404. ЗПП).

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр.72/11, 55/14, 87/18 и 18/20), прописано је да ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права (посебна ревизија), док је ставом 2. истог члана прописано да о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана, одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, на основу члана 404. ЗПП. О захтеву тужилаца за накнаду штете због мање исплаћених месечних износа припадајуће пензије (у периоду од септембра 2015. године до августа 2018. године), одлучено је уз примену материјалног права које не одступа од праксе изражене у одлукама Врховног касационог суда у којима је одлучено о захтевима са чињеничним стањем као у овој правној ствари, а тиче се примене члана 109. Закона о пензијском и инвалидском осигурању, јер су се тужиоци определили за исплату пензије у готовини на својој кућној адреси и таквим избором начина исплате прихватили обавезу да плате поштарину (цену за пружене поштанске услуге) предвиђену Правилником о општим условима за обављање поштанских услуга. Тужиоци указују на постојање другачијих одлука, међутим другачија одлука не указује нужно на другачији правни став изражен у тој одлуци, јер правилна примена права у споровима са тужбеним захтевом као у конкретном случају, зависи од утврђеног чињеничног стања. Из тих разлога, ни у случају прихватања изузетне дозвољености изјављене ревизије тужилаца не би дошло до другачијег одлучивања и повољнијег исхода спора за тужиоце.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу који не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Одредбом члану 479. став 6. ЗПП, прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба у овој правној ствари, поднета је 05.10.2018. године, ради накнаде штете. Вредност предмета спора цени се у односу на сваког тужиоца појединачно. С обзиром да они нису јединствени и нужни супарничари, у смислу члана 210. ЗПП, вредност предмета спора у односу на тужиоца је 3.668,26 динара, а у односу на тужиљу 5.439,76 динара. Ови појединачни износи, према средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, представљају динарску против-вредност испод 3.000 евра.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору у коме се тужбени захтев односи на новчано потраживање, у коме вредност предмета

спора не прелази динарску противвредност 3.000 евра, што значи да се ради о спору мале вредности у коме ревизија није дозвољена, то је и ревизија тужилаца недозвољена, применом члана 479. став 6. Закона о парничном поступку.

На основу изнетог, применом члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Звездана Лутовац,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић